{= 12. XII - 1956 =}

P R O C E S - V E R B A L

al şedinţelor Consiliului Conducător al Mişcării Legionare din exil, ţinute la Erding/Germania, între 12 - 15 Dec. 1956. Şedinţele s'au ţinut în prezenţa şi cu participarea la discuţii a şefilor Serviciilor Centrale ale Mişcării Legionare din exil, care prin propunerea lor scrisă din 28.1o.1956, adresată Consiliului Conducător, au şi luat iniţiativa ţinerii acestor şedinţe.

12 Decembrie 1956, ora 15.

Dl Cdt. al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă deschide şedinţa. Sunt prezenţi :

Dl Cdt. al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă
Dl Cdt.leg. Constantin Papanace
Dl Cdt.aj. Dr.med.Victor Apostolescu, şefulServ. de Secretariat
Dl Cdt.aj Virgil Popa, şeful Serv.Exterior
Dl Geroge Racoveanu, şeful Serv.de Presă
Dl Constantin Nagacevschi, şeful Serv.de Casierie

Dl Cdt.leg.Vasile Iasinschi, neputâtudu-se deplasa în Germania, participă prin răspunsul Dsale în scris la discutarea punctelor din ordinea de zi.

Dl Cdt.al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă invită pe şefii Serviciilor Centrale ale Mişcării să-şi prezinte rapoartele.

Işi prezintă rapoartele Domnii :

Cdt.aj.Dr.med.Victor Apostolescu
Cdt.aj. Virgil Popa
George Racoveanu
Constantin Nagacevschi

Rapoartele scrise se găsesc anexate la prezentul Proces-Verbal. Şedinţa se încheie la ora 2o.

13 Decembri 1956, ora 15.

Şedinţa este prezidată de Dl Cdt.al Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă.

Sund prezenţe la şedinţă aceleaşi persoane ca şi la şedinţa anterioară.

Se pune în discuţie punctul 1 al cap. II din ordinea de zi :"Manifestul de la Majadahonda. (Ce s'a realizat şi ce a mai rămas să se realizeze din hotarîrile cuprinse în el)."

-Dl C. Nagacevschi constată că în actul de la Majadahonda a fost prevăzută înfiinţarea a două instituţii de bază ale Mişc.Leg. din exil: Consiliul Legiunii şi Senatul leg. Cons. Legiunii, ca instituţie premergătoare Senatului leg., ar fi trebui să funcţioneze deja de mult timp. Nu înţelege dece acest lucru nu a fost posibil până acum. Actul de la Majadahonda, semnat de cei trei membri ai Consiliului Cond. este valabil şi hotărîrile luate trebue duse la îndeplinire. Propune să se întocmească lista membrilor Cons.Leg.

-Dl V. Popa consideră actul de la Majadahonda ca actul constitutiv al Mişc.Leg. din exil; ca n'a intervenit până în prezent nici un fapt de natură atât de importantă încât să justifice nerespectarea lui. Existenţa Cons. Leg. o socoteşte necesară şi vede în ea instituţia căreea, până la înfiinţarea Senatului leg., îi revine sarcina deţinerii patrimoniului legionar. Ultimile frământări din Mişc. Leg., terminate cu adunarea de la Erding din August 1954, dovedesc necesitatea imperioasă a cadrului juridic în care ea trebue să funcţioneze.

-Dl G. Racoveanu socoteşte actul de la Majadahonda act constitutiv al Legiunii din exil. Crede că este timpul suprem de a se pune în practică hotărîrile pe care acest act le conţine; crede că Consiliul Leg. există, aceasta dovedind'o chiar semnăturile tuturor membrilor Consiliului Conducător pe ordinul de numire al şefilor pe ţări (ex. ordinul de numire al Cdt.aj. Dr.med.V.Apostoleseu ca şef al grupului legionar din Germania, dat la 1 Ianuarie 1955). E timpul să se precizeze definitiv lista nominală a celor cari fac parte din Cons. Legiunii.

-Dl Dr. V.Apostoleseu socoteşte actul de la Majadahonda

ca act de temelie al Misc.leg. din exil, reorganizată, si cere respectarea hotărîrilor cuprinse în el. Isi exprimă mâhnirea că Cons.Conducător nu a realizat mai nimic din aceste hotăriri. Cu privire la Cons.Legiunii susţine că el există; dovadă: pe lângă actul de la Majadahonda, chiar convocarea lui pentru şedinţa din 11 - 12 Iunie 1955 la München, convocare semnată de toţi membrii Cons.Conducător.

Se dă citire răspunsului Dlui Cdt. Vasile Iasinschi la acest punct al ordinei de zi :

"Manifestul de la Majadahonda. El reprezintă încercarea desperată de a realiza: Unirea, Solidaritatea şi Armonia în Mişcarea legionară, atinsă de calamitatea intrigei, a calomniei şi urii dintre fraţi. Pâna azi aceasta n'a fost înlăturată; şi până nu avem siguranţa că o putem elimina nu vad ce să mai realizăm din "Manifaestul de la Majadahonda", decât să tindem mai departe către acelaş scop, singurul ce ne poate aduce biruinţa: unitatea legionară. Nu sunt deci să punem în practică instituţiile plănuite, fie Senat sau Consiliu legionar, formule la ora actuală fără putinţa unui randament efectiv, presupus cu doi ani şi jumătate în urmă sau măcar cu un an şi jumătate, când eu am revenit asupra lor, având încă credinţa valabilităţii. Slăbirea internă şi evenimentele internaţionale trebue să ne atragă atenţia mai mult ca orice instituţie sau comisie, toate bune în viitor, când vom respira altă atmosferă. Astăzi, datorită spiritului ce ne stăpâneşte, inseamnă să le compromitem. Afară de consideraţiile acestea, ar fi, cred, şi o eroare din punct de vedere tactic."

-Dl Cdt. Constantin Papanace constată că din ascultarea rapoartelor şefilor de Servicii şi din răspunsurile legionarilor la chestionarul ce le-a fost trimis, s'a desprins o idee centrală: că situaţie actuală nu mai poate continua fără ca acesta să nu ducă la paralizarea totală a Mişc. leg. din exil. Din citirea răspunsului Dlui Cdt.V.Iasinschi la punctul acesta rezultă o părere contrară: că situaţia actuală trebue să rămână neschimbată. Noi trebue să ne gândim acum care din aceste păreri, diametral opuse, trebue adoptată pentru ca Misc.leg. să-şi îndeplinească misiunea pe care o are. Acest punct de vedere trebue să rezulte tot atât de clar pe cât de clar este şi contrastul dintre aceste păreri.

Este regretabil că în momentul crucial pentru existenţa noastră ca Mişcare şi Neam, noi trebue să intrăm într'un labirint de probleme de organizare, care se presupuneau în principiu rezolvate, cu riscul de a ne împotmoli în ele. Dar odată ce situaţia există ea trebue rezolvată, cu claritate şi hotărîre, pentru a nu fi absorbiţi de aceste preocupări, care de doi ani de zile ne paralizează orice efort constructiv în alte direcţii. Impărtăşeşte părerea că hotărîrile de la Majadahonda constitue un punct de plecare, actul de bază al Mişcării refăcute şi acest act pe bază căruia s'au luat toate adeziunile legionare nu poate fi modificat de la o zi la alta, ci dimpotrivă trebue împlinit. Dacă experienţa făcută până acum ne-ar impune unele modificări sau adaptări la situaţie, acestea trebue făcute în aşa fel încât să garanteze continuitatea în spirit şi seriozitatea acestui act constitutiv.

Făcând aceste precizări Dl Cdt.Papanace intră în discuţia propriuzisă a actului de la Majadahonda.

Evident, hotărîrea de la Majadahonda enunţă unele principii de reorganizare a Mişcării. Aceste principii s'ar fi putut foarte uşor pune în practică, fără să fie nevoie de o prea amănunţită desvoltare a lor, dacă acţiunea noastră ar fi fost animată de dragostea şi bina înţelegere legionară. Realitatea însă a arătat ca criza de care a suferit Mişc. leg. timp de zece ani, a lăsat încă multe reziduuri şi din această cauză nu este posibilă o aplicare pozitivă a acestor principii pe bază legilor nescrise legionare. S'ar fi impus şi se impune deci o desvoltare a acestor principii într'un regulament sau statut, pentru a prevedea şi preveni unele impasuri inevitabile în care s'ar găsi conducerea. Tocmai aceasta a fost motivul ca pe lângă Cons.Conducător să se înfiinţeze, pentru o perioadă de tranziţie, Consiliul Legiunii, iar după aceea Senatul legionar, instanţă supremă şi permanentă a Mişcării.

Concepţia instituţiei - Cons.Legiunii - s'a inspirat de la o necesitate de echilibru în conducerea Mişcării şi anume:

1. să fie reprezentat factorul tradiţional(conservator) al Mişcării, reprezentat mai mult de gradele legionare făcute de Căpitan;

2. să fie reprezentat factorul inovator(dinamic) al Mişcării, reprezentat de elemente mai tinere, în special cele care s'au distins şi se vor distinge în lupltă;

3. să fie complectat cu elemente de valoare deosebită şi cu tindinţe ponderatoare, prin cooptarea acelora cari ar contribui la mărirea prestigiului acestei insituţii.

Acest organism astfel constituit putea să ajute Cons. Conducător în greaua misiune de refacere a Mişcării. In probleme de eventuală divergenţe, de vacanţă în Cons.Conducător sau alte necesităţi, acest organ venea să uşureze soluţiile care n'ar fi fost posibile în sânul conducerii de trei; iar ca finalitate Cons.Conducător şi Cons.Legiunii ar fi avut marea misiune de a pregăti şi selecţiona elementele care aveau să formeze Senatul legionar.

Faptul că nu s'a realizat această primă etapă a paralizat împlinirile succesive a prevederilor de la Majadahonda, şi astfel ne găsim în impasul de care cu toţii se plâng, fiindcă acest impas face să stagneze orice acţiune a Mişcării. Pentru a ieşi din această situaţie şi dacă vrem să rămânem fideli hotărîrilor de la Majadahonda noi nu avem alt drum decât să facem să funcţioneze Cons. Legiunii, înfiinţat prin actul de la Majadahonda.

Un fapt care a îngreuiat punerea în funcţiune a Cons. Legiunii a fost întâmpinarea venită de la unele grade legionare, şi anume : Cdt.al Bunei Vestiri Mile Lefter, Cdt.leg. Virgil Ionescu şi Cdt.leg. Nicolae Şeitan - ultimul revenit - prin care declară că refuză să facă parte din el. Este regretabil că s'a produs un asemenea refuz, dar acest lucru nu putea şi nici nu trebue să împiedice Mişcarea ca să-şi urmeze un drum trasat şi aprobat de marea majoritate a legionarilor din exil, cum rezultă şi din adeziunile venite. Deci nu există altă soluţie decât aceasta, şi dacă renunţăm la ea înseamnă să sporim marasmul de până acum intrând într'un cerc vicios. Fără îndoială trebue ţinut seama - dat fiind că legionarii sunt răspândiţi în toate ţările depe faţa pământului - că va fi greu ca acest Consiliu, sau eventual Senatul , să se poată întruni în completul lui. Dar aici s'ar putea găsi şi alte modalităţi de participare spre a i se asigura o funcţiune mai perfectă. In orice caz, elementul care se găseşte în Europa şi mai aproape de câmpul de luptă care este Ţara, ar putea să sigure majoritatea necesară pen-

tru funcţionare lor.

Toate celelalte puncte cuprinse în manifestul de la Majadahonda sunt în funcţie de realizarea prealabilă a acestui prim punct; deaceea Dl Cdt.Papanace îsi exprimă părerea că se impune o şedinţă a Cons.Legiunii, fixată la un termen care să dea posibilitate celor din Europa, cel puţin, să participe pentru a-şi îndeplini misiune pentru care a fost infiinţat. Să se încerce adaptarea şi eventual complectarea actului constitutiv în spiritul lui.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă declară că este dureros ca în şedinţa noastră de lucru, ca şi în ordinea de zi fixată, să ne punem întrebarea: ce s'a putut realiza din hotărîrea noastră de acum doi ani? Aceasta dovedeşte că într'adevăr realizările au nevoie să fie scoase în evidenţă - dacă există şi unde există. Hotărîrea de la Majadahonda care trebuia să pună capăt unei crize ce dăinuia în Mişcare de la moartea Căpitanului şi care amenința să macine şi să dărâme tot ce construise o generaţie, cu cele mai meri jertfe posibile, trebue să constatăm cu durere astăzi că este pusă în discuţie. Entuziasmul pe care această hotărîre l-a stârnit în sufletul legionarului pribeag, a trebuit să fie decepţionat din cauza imposibilităţilor de tot felul de a pune în practică hotărîrile luate la locul unde Moţa şi Marin şi-au vărsat sângele lor.

Pe lângă depărtările de spaţiu între cei trei conducători s'au ivit şi alte depărtări de natură dureroasă, explicabile poate datorită crizei generale căreea nu ne-am putut sustrage cu toţii, depărtări manifestate mai târziu în divergenţe, care au îngreuiat luarea de hotărîri. Nu insistă asupra lor pentruca ele se cunosc.

In hotărîrea de la Majadahonda cei trei Comandanţi şi-au luat însarcinarea conducerii Mişcării; au decis, pe lângă altele, punerea în funcţiune a Cons.Legiunii ca organ deliberativ cu scopul de a discuta şi da directive Conducerii Mişcării Legionare şi care trebue să funcţioneze după litera hotărîrilor de la Majadahonda, până la statuarea şi reorganizarea Senatului legionar. Dl Cdt. Papanace a explicat deja care au fost gândurile care au dus la creerea acestei instituţii. Ne dăm seama astăzi mai mult ca atunci, de necesitatea ei şi constatăm în acelaş timp piedecile ca-

re s'au ivit în calea unei regulate funcţionări a ei. Nu insistă asupra acestor piedeci, ci constată absoluta necesitate a unei grabnice punere în acţiune a instituţiei, care va permite rezolvarea şi a celorlalte puncte din hotărîre şi criza care ne bântuie astăzi.

Se trece la punctul următor din ordinea de zi: "Condiţiile tehnice de funcţionare a Consiliului Conducător şi a Executivului Mişcării."

-Dl C. Nagacevschi constată că după raportul Secretariatului există o deficienţă de funcţionare a Cons.Conducător. In mod normal Cons.Conducător trebuie să ia orice hotărîre în înţelegere comună, în spirit legionar. După câte a fost informat până acum, Cons.Conducător n'a putut lua o hotărîre în numirea unui şef în Franţa, pentruca membrii Cons.Cond. nu au putut cădea de acord asupra unei persoane. Repercusiunile asupra Casieriei s'au făcut simţite. Franţa, fără şef, nu a aplicat dispoziţiile date anterior. Din Franţa nu s'a primit decât abia acum două luni o contribuţie mai importantă şi de atunci doar un singur legionar a continuat să-şi trimită contribuţia.

Cons. Conducător trebue să aibă un sistem, să găsească o modalitate sigură spre a putea lua hotărîri şi a duce la îndeplinire aceste hotărîri. Opunerea unuia nu trebue să ducă la paralizarea luării de măsuri necesare. In acest sens credo că este în spirit legionar şi soluţia ca, atunci când doi membri ai Cons.Conducător sunt de o părere, aceasta să devină obligatorie.

Şi pentru Executiv trebue găsită o soluţie. In chestiuni urgente de organizare, dacă Cons.Conducător nu poate da o dispoziţie, lua o hotărîre, Serviciul de Secretariat să fie împuternicit să ia o măsură cu titlul provizoriu.

-Dl G. Racoveanu remarcând că prin formularea acestui punct din ordinea de zi de către şefii Serviciilor centrale ale Mişcării, s'a înţeles că există divergenţe de păreri între cei trei membri ai Cons.Conducător, constată că acesta nu are un regulament de funcţionare. Un astfel de regulament nici nu-l socoteşte necesar. Legea dragostei legionare şi devotamentul celor trei conducători faţă de crezul legionar ar

fi trebuit să facă inutilă orice reglementare. Socotea deci lucru firesc ca cei trei conducători să fie de acrod în toate problemele legionare.

Pentru cazul, nedorit, de dezacord între cei trei Conducători propune: când doi sunt de aceeaşi părere, al treilea este dator - în spirit legionar - să şi-o însuşească. Crede că este necesar să se dea mai mare libertate de acţiune şefului Serbiciului de Secretariat.

-Dl V. Popa îşi însuşeşte punctul de vedere exprimat de Dl Racoveanu.

-Dl Dr.V. Apostolescu, referindu-se la raportul prezentat, spune că în vremurile grele prin care trece astăzi Mişcarea şi Neamul este nevoie de o Conducere vie, mereu pe teren, rezolvând rapid problemele de ordin legionar şi românesc. In urma hotăririi de la Majadahonda cei trei Căţi. şi-au asumat răspunderea conducerii Mişcării; ~~s-a format~~ a luat fiinţă atunci Cons.Conducător : conducere plurală. ~~Ca~~ Orice conducere ~~colectivă~~ plurală, îşi are neajunsurile ei; mai ales în situaţia în care se găsesc membrii Cons.Conducător ~~şi anume în străinătate~~ că nu locuiesc la un loc. Acest lucru face ca măsurile pentru remedierea neajunsurilor din sânul Mişcării să fie incete, răspunsurile la rapoartele primite de la şefii de unităţi să se facă cu întârziere. In caz de divergenţă de păreri, iată consecinţele: lipsa de hotăriri; chiar şi atunci când Cons.Conducător, pentru remedierea neajunsurilor, a luat hotărîrea de a face eficient Executivul, lărgindu-i atribuţiile. Ca ilustrare a acestui fapt dă cazul de la Paris, atât în problema bisericească, cât şi în cea a numirii unui şef acolo.

In chestiunea numirii unui şef de unitate la Paris,fapt cunoscut de massa legionară, nu s'au putut lua măsuri rapide şi eficace din cauza divergenţii de păreri asupra celui ce trebuia să fie numit acolo. Doi din membrii Cons.Conducător au opinat pentru Dl D.Em.Popa, al treilea, contra. Serviciul de Secretariat, în faţa acestei situaţii, a crezut că este cazul să facă uz de împuternicirile date lui în Ianuarie 1956 de către toţi membrii Cons.Conducător, care sună astfel:

"Pentru complectarea dispoziţiilor ce vi s'au dat anul trecut, s'a hotărît lărgirea atribuţiilor Dvs. în sensul

de a avea mai multă mobilitate de a face faţă lucrărilor urgente şi celor la administraţie în genere menţinându-vă însă în cadrul dispoziţiilor precise ale Cons.Conducător. Cu acest prilej se precizează că divergenţa de păreri în cazurile urgente se rezolvă în sensul părerilor mai concordante provenite de la doi dintre membrii Cons.Conducător. Rezolavarea dată în acest sens va fi comunicată membrilor Cons.Condmcător şi în cazul când cineva dintre ei va avea rezerve de făcut va comunica părerea sa separată Secretariatului. Pantru eventualitatea că ar fi trei soluţii cu totul divergente se va răspunde în mod provisoriu în aşteptarea unui răspuns definitiv."

In prealabil a anunţat membrii Cons.Cond. că pentmu a ieşi din acest impas -lipsa de şefie în Franţa- va face uz de împuternicirea dată, confirmând printr'o adresă numirea provizorie a Dlui D.Em.Popa. Ceeace a şi făcut. Cu toate acestea, a primit din partea Dlui C dt.V.Iasinschi o scrisoare prin care i-a făcut observaţie pentrucă a luat această măsură provizorie. In felul acesta eficacitatea măsurii Cons.Conducător, luată în unanimitate, în şedinţa din Ianuarie 1956 a fost paralizată.

In concluzie socoteşte absolut necesar să se stabilească, că spre a se putea lua o hotărîre valabilă şi aplicabilă este de ajuns ca doi din cei trei membri ai Cons.Cond. să fie de acord.

Cum a arătat şi în raportul său , dacă această soluţie nu poate fi luată în considerare, ne-am putea gândi şi la următoarele două alte soluţii :

1. însărcinarea unei persoane din afara Cons.Conducător cu rezolvarea problemelor de organizare şi administraţie, pe timp limitat; aceasta să fie responsabilă faţa de Cons. Conducător ;

2. însărcinarea, prin rotaţie, a câte unuia din membrii Cons.Conducător cu rezlovarea problemelor de organizare şi administraţie, pe timp de un an.

Se dă citire părerii Dlui Cdt.V.Iasinschi la acest punct din ordinea de zi, care este următorul:

"Condiţiile tehnice de funcţionare a Cons.Conducător să rămână aceleaşi din trecut: corespondenţa, folosindu-ne şi de serviciul de secretariat, care nu este "executivul Miş-

cării", precum nu e şi nu poate fi desemnat cineva cu această funcţiune arbitrară şi cazonă.

Aici îmi exprim dorinţa, ca între membrii Cons.Conducător să fie direct un schimb de vederi mai des dată fiind şi surpriza ce o putem avea de pe urma întâmplărilor la ordinea zilei. Socot că din cauza lipsei de cuminicări între noi s'au ivit atâtea necazuri ce puteau fi evitate dacă ne înţelegeam la timp măcar prin scris. Nu veto, ci deplină înţelegere."

-Dl Cdt. C. Papanace observă că pentru refacerea Mişcării, după părerea Dsale, erau două posibilităţi:

1. sudarea grupurilor care s'au creat în urma crizei ivite prin conducerea lui Sima;

2. polarizarea elementelor sănătoase cu întreg procesul de la început.

Intrucât acest al doilea proces cerea un timp îndelungat, s'a hotărît alegerea unei conduceri plurale ca să polarizeze massele legionare risipite. Este evident că conducerea plurală are neajunsuri, din cauză că ea este mai greoaie prin forma ei, dar ea s'a considerat de natură a feri de greşelile pe care le-a dovedit experienţa cu Sima. Lipsa de eficienţă a conducerii de trei are mai multe cauze; se cunosc şi nu mai este nevoie să se insiste asupra lor. O cauză obiectivă principală este aceea că nu se locueşte la un loc; fapt care îngreuiază luarea de măsuri rapide. In al doilea rând deplasările nu se pot face uşor de la o ţară la alta; nu există mijloace materiale pentru aceste deplasări şi legionarii n'au contribuit în aşa măsură pentru ca cel puţin ultimul neajuns să nu persiste. La acestea s'au adăugat şi anumite divergenţe de păreri, care se cunosc. Dsa, dându-şi seama de aceste neajunsuri, cu deplasările, etc., a căutat să le remedieze dând toată încrederea - ar putea spune: carte în alb - celorlalţi doi membri ai Cond.Cond. atunci când ei erau la Madrid , sau atunci când ei erau la întâlniri la care Dsa n'a putut participa. Scrisorile trimise pot con firma aceasta. Are convingerea că dacă un asemenea spirit de colaborare ar fi fost generalizat, neajunsul locuirii la un loc ar fi fost în mare parte remediat. Din cele ce s'au putut observa, acest spirit nu a existat însă la toţi. De aceea, pentru remedierea neajunsului, în Ianuarie a.c., constatând deficienţele executivului, s'a

lărgit,în şedinţa Cons.Cond. de la München, atribuţiile Serviciului de Secretariat. Cum a arătat şi Dl Dr. Apostolescu, aceasta dispoziţii , acordată în unanimitate, nu a putut fi aplicată în multe cazuri, şi poate din cele mai importante; şi astfel după un an facem aceeaşi constatare a ineficienţii executivului.

Evident, repercusiunile asupra massei legionare sunt din ce în ce mai rele şi consecinţele se reflectă în toate domeniile de activitate legionară. Această situaţie nu mai poate continua. Din cele ce s'a spus până acum Dsa a văzut că toţi înclină spre soluţia majorităţii din Cons.Conducător. Soluţia ar fi firească şi se impune ca o chestiune de bun simţ. Ar avea însa de facut o remarcă: pentru cazuri de o excepţională importanţă în legătură cu orintarea în mare a Mişcării - şi numai în asemenea cazuri - membrul din Consiliu aflat în minoritate să poată cere Cons.Conducător convocarea de urgenţă a Consiliului Legiunii, iar Cons. Cond. să fie obilgat a da curs cererii.

In ceeace priveşte normele de funcţionare, raporturile dintre Cons. Condicător şi Cons. Legiunii urmează să se fixeze la proxima şedinţă a Cons.Legiunii.

Crede însă că şi în această soluţie a majcritătii persistă inconvenientul - fie şi mai atenuat - al nelocuirii împreună; deaceea consideră că dacă pentru vremurile acestea excepţionale am vrea să dă mai multă eficienţă executivului, ar fi mai potrivită soluţia însărcinării alternative pe termen de un an a fiecăruia din membrii Cons.Conducător, menţinându-se, se înţelege, în cadrul directivelor generale stabilite de Cons.Conducător sau împreună cu Cons.Legiunii.

Acestea i s'ar părea singurele soluţii, în cadrul hotărîrilor de la Majadahonda. In cazul când ele nu sunt realizabile, atunci Cons.Cond., în concordanţă cu Cons.Legiunii, să convoace un congres al legionarilor, stabilind obiectiv normele de reprezentare a lor pentru a se decide o altă formă de conducere.

Aceasta ar fi o soluţie in extremis. Pentrucă eşuarea soluţiei dată prin hotărîrea de la Majadahonda ar mări decepţia printre legionari şi poate ar comporta riscul de a provoca haosul definitiv.

In concluzie, Dsa trebue să remarce că se fac imputări

Cons.Conducător din toate partile fără să se ţină seama de condiţiile unei moşteniri dezastruoase şi în condiţiile în care trebue să se acţioneze în actuala diasporă legionară. Când aceste imputări vin din partea acelor legionari, cari îşi dau toată străduinţa ca Mişcarea să fie scoasă din impas, atunci ele pot fi acceptate, chiar dacă ar fi nedrepte. Impresia Dsale insa este că tocmai acei legionari cari n'au asemenea preocupări pentru bunul mers al Mişcării, fac mare caz şi invvoacă pretexte pentru a-şi acoperi delăsarea, lipsa de credinţă sau chiar devierile de la linia legionară. Acest lucru este mai greu de suportat; totuşi Conducerea,care a acceptat aceasta sarcină în urma multor insistenţe, va căuta să-şi facă datoria atât cât îi va fi cu putinţă. Dar oricare ar fi categoria acestora, în hotărîrile la care se va ajunge, va trebui să se tină seama de răspunsurile date la chestionarul pe care l-a formulat Secretariatul, luând ideile, sugestiile bune, indiferent de la cine ar veni ele.

-Dl C dt al Bunei Vestiri I. Gârneaţă spune că punctul acesta din ordinea de zi: "Condiţiile tehnice de funcţionare a Cons.Cond. şi a Executivului Mişcării" ar putea foarte bine fi un răspuns la punctul anterior: Ce s'a realizat şi ce a mai rămas să se realizeze? O explicaţie dece realizările au fost aşa de puţine: au lipsit adecuate condiţii tehnice de funcţionare a celor două instituţii.

Preocuparea noastră deci va trebui să fie : realizarea de condiţii tehnice, care să permită funcţionarea eficace atât a Cons.Conducător cât şi a executivului Mişcării.

Socotind suficiente şi concludente exemplele ce s'au adus, în cursul desbaterilor, de şefii de Servicii şi în rapoartele lor, spre a se demonstra ineficienţa fincţionării acestor două instituţii şi cauzele acestei ineficienţe, Dsa se mărgineşte la ele. Dsa este cu totul de acord cu propunerile facute, ca pentru a se uşura luarea de măsuri să se recurgă la sistemul de majoritate, înlăturându-se astfel posibilitatea de "veto", care nu cadrează cu spiritul şi cu interesele Legiunii. Incontestabil, că ideal ar trebui ca "buna înţelegere", dragostea de Legiune şi lipsa oricărui interes personal să creeze astfel de atmosferă între cei chemaţi să ia hotărîri legionare în cadrul unei instituţii legionare, încât să nu fie niciodată nevoie de a se recurge la sistemul majorităţii. Ţinând însă seama de împrejurările

actuale, socoate necesar a se crea această posibilitate formala pentru ușurarea luării de hotărîri. Dsa, după cum s'a exprimat și în Ianuarie a.c., nu crede eficace și nici lipsită de primejdii, formula de a-și asuma prin rotație, în fiecare an, sarcina conducerii organizării și administrării, câte unul din membrii Cons.Conducător. Formula va fi poate bună de adaptat atunci când se va face sudura complectă în rândurile legionare și va lua ființă Legiunea ca mare familei, cum era altădată. Crede mai degrabă necesar, pentru a facilita sudura complectă și a preveni măcinarea prestigiului instituției de conducere, lărgirea atribuțiilor Secretariatului Mișcării, lăsându-i posibilitatea de organizare și administrare în cadrul dispozițiilor generale date de Cons. Conducător.

Ședința se încheie la ora 21 1/2.

14 Decembrie 1956, ora 14.

Reluându-se discuția asupra punctului 2, cap.II, desbătut în ședința anterioară, se hotărăște, în principiu, urmatoarele :

1. se adoptă principiul majorității în sânul Consiliului Conducător, în ce privește luarea de hotariri, cu corectivul de recurs la Consiliul Legiunii în probleme de o excepțională importanță;

2. se adoptă propunerea pentru lărgirea atribuțiilor Serviciului de Secretariat al Mișcării în probleme de organizare și administrație, în cadrul directivelor și subt rezerva aprobării, pentru cazurile mai importante.

Se trece la punctul 3, cap.II, din ordinea de zi: "Probleme de reorganizare : a) Consiliul de judecată; b) Colportajul; c) Ajutorul intern legionar, etc.".

Dl Dr.V.Apostolescu propune, pentru sancționarea abaterilor de la ordinea și disciplina legionară, înființarea Consiliului de judecată. Neînțelegerile dintre legionari și încălcările principiilor de viață legionară să fie date spre judecare acestui Consiliu și să nu ramână în sarcina Cons. Conducător; hotărîrile Consiliului de judecată spre a fi executabile trebue sa fie aprobate de Cons.Conducător.

Infiinţarea Consiliului de judecata prezintă următorele avantagii: a) nu sustrage Consiliul Conducător de la obligaţii mai importante pe care le are; b) fereşte Cons. Cond. de a fi pus în discuţie de împricinaţi.

-Dl C. Nagacevschi spune că de oricâte greutăţi s'ar lega funcţionarea acestei instituţii, existenţa ei o consideră o necesitate imperioasă.

-Dl V. Popa socoteşte buna instituţia, însă îşi exprimă rezerve asupra posibilităţilor ei de funcţionare.

Se dă citire părerii Dlui Cdt.V.Iasinschi asupra acestui punct:

"Numirea unei Comisii de judecată în situaţia de acum este inoportună şi deadreptul dăunătoare scopului ce trebue să ne preocupe. Cazuri disparate rămân tot pe seama Cons. Conducător, care le poate analiza în mod obiectiv şi sancţiona cu înţelepciune."

-Dl Cdt. al Bunei Vestiri I.Gârneaţă găseşte necesară înfiinţarea Consiliului de judecată; pentru ca această instituţie să poată funcţiona în condiţii cât mai normale, consideră necesar ca elementele sale componente să fie din aceeaşi ţară sau din ţări învecinate. In acest sens propune pe următorii:

Dl Virgil Popa - preşedinte
Dl Cristu Nastu) asesori
Dl Ion Şteflea)

-Dl Cdt.C.Papanace precizează ca Cons. de judecată să fie competinte pentru cazurile ivite numai de la reconstituirea Mişcării. Dl Popa ar urma să facă un proect de organizare şi funcţionare a instituţiei, pe care să-l prezinte spre aprobare Cons. Conducător.

-Dl V. Popa acceptă această funcţiune atâta vreme cât membrii Cons. Conducător sau legionarii din exil, nu vor fi găsit soluţii mai fericite pentru conducerea acestei instituţii.

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu propunerile făcute pentru înfiinţarea Consiliului de judecată.

-Dl Dr. V. Apostolescu propune înfiinţarea Serviciului de colportaj.

Se citeşte părerea Dlui Cdt.V.Iasinschi în această

chestiune:

"E bine să se găsească cineva, peste tot, care să ocupe serviciul colportajului; numai ca acela să fie obiectiv în colportarea publicaţiilor legionare şi la încasarea abonamentelor şi contribuţiilor pentru ele."

-Dl V.Popa propune încredinţarea Serviciului de colportaj Dlui M. Orendovici.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă este de acord cu propunerea făcută; pentru organizarea serviciului în toate unităţile legionare existente ar urma să se ocupe Dl Mircea Orendovici.

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu cele de mai sus.

In chestiunea creerii Serviciului "Ajutorul intern legionar", Dl Cdt.C.Papanace propune ca el să se înfiinţeze atunci când condiţiile o vor permite. Până atunci Serv. de casierie să ajute în limita posibilităţilor pentru cazuri grave şi urgente.

Se dă citire părerii Dlui Cdt.V.Iasinschi în această chestiune:

"Ajutorul intern legionar e posibil în măsura fondurilor disponibile dincolo de cele urgente."

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu părerile de mai sus.

Se trece la punctul 4,cap.II, din ordinea de zi: "Problema Presei legionare".

Se dă citire părerii Dlui Cdt.V.Iasinschi în această chestiune:

"Presa legionară o judec pe măsura serviciului adus cauzei româneşti în general şi celei legionare în special. Orice publicaţie, carte, gazetă, broşură, manifest trebue să rămână în cadrul normelor de etică profesională, pecetluită cu simţul dreptăţii şi cu elementara morală legionară - prescrisă fiecăruia dintre noi în orice moment ne-am afla.

Sunt azi ca şiieri, cum voi fi şi mâne împotriva depăşirii măsurii şi obiectivităţii ce trebue să ne conducă atunci când ne manifestăm în scrisul nostru în public. Nu voi înceta să pretind condamnarea cărţii Pr. Palaghiţa şi arderea ei pe rug, în semn simbolic şi a oricării publicaţii în care Mişcarea - pentru dreapta atitudine avută - este scăzută în onoarea ei, ce trebue să ne fie tuturora cel mai scump te-

zaur.

-Dl Cdt. C.Papanace spune că Mişcarea Legionară prin dispoziţiile date de Cons.Conducător s'a fixat la apariţia oficiosului "Legea" şi două publicaţii legionare: "Libertatea" şi "Pământul Strămoşesc", care angajează Mişcarea Legionară. Din această calitate rezultă în mod implicit ca tot ce apare în numitele publicaţii angajează întreaga conducere legionară.

Pentru oficiosul "Legea", Dl G.Racoveanu a comunicat următoarele criterii de funcţionare :

1. articolele scrise de membrii Cons.Conducător vor fi pubilcate aşa cum sunt scrise, Dsa rezervându-şi dreptul de a semnala sugestii, în cazul când ar fi anumite lucruri din conţinut care n'ar fi potrivite;

2. articolele scrise de Dsa vor putea fi controlate de Cons. Conducător la cerere. Pentru celelalte colaborări Dsa îşi rezervă dreptul de a hotărî asupra publicării.

Pe baza spiritului de înţelegere care a existat şi există între Dl Cdt.C.Papanace şi Dl G.Racoveanu aceste criterii au fost aplicate cu mai multă elasticitate. Consideră totuşi ca unele articole care angajează în fond poziţia Mişcării Legionare să fie cunoscute din timp - dacă nu este posibil de toţi membrii Cons.Conducător cel puţin de către unul. In mod deosebit articolele semnate cu numele gazetei "Legea", care prin însăşi această semnătură arată angajarea conducerii, trebue să fie neaparat cunoscută de toţi membrii Cons.Conducător.

In ultimul timp a avut surpriza să constate că partea finală a unui articol de-al Dsale a fost suprimată fără a se fi respectat criteriul în sensul de a se face obiecţiunea prealabilă de către şeful Serv. de presă asupra necesităţii suprimării unei părţi din conţinut. Cere ca pe viitor acest lucru să nu se repete.

- Dl G.Racoveanu recunoaşte că a fost nevoit să nu publice articolul în întregime fiindcă a doua parte a articolului trebuia s'o discute cu Dl Cdt.C.Papanace, întrucât interveniseră şi fapte noui pe care Dl Cdt. C.Papanace nu le cunoştea. Timpul însă fiind scurt nu s'a putut face acest lucru, rămânând ca partea a doua să se publice, dacă este necesar, într'un număr viitor al ziarului.

-Dl G.Racoveanu declară că şi-a permis suprimarea unei

părţi din articol încurajat de faptul că pentru alte articole ale Dlui Cdt.C.Papanace, apărute în "Legea", Dsa îi lăsase (în scris) libertatea de a face modificări şi omisiuni, fără a mai fi nevoie de a i le supune în prealabil aprobării.

-Dl Cdt. C.Papanace spune în continuare că în ceeace priveşte "Libertatea", care este organ al Mişcării, problema se prezintă în condiţii care pot pune în discuţie această calitate a ei.

Atât pe plan redacţional cât şi pe plan administrativ, Dsa în calitate de membru al Cons. Conducător nu cunoaşte absolut nimic. Şi aici a avut surpriza, cu totul inexplicabilă, ca un articol de al Dsale şi anume "Reduta familiei" să nu i se dea curs nici după luni de zile, cu toate că subiectul tratat era de actualitate şi absolut necesar. Mult timp nu a avut nici un fel de explicaţie pentru această oprire, iar mai târziu expliacţia dată era cu totul insuficientă. Crede că asemenea procedeuri nu sunt de natură a uşura colaborarea şi dacă nu a făcut caz de această chestiune faptul se datoreşte dorinţei ca să se poată îndrepta lucrurile în viitor. Acum crede că este vrea
cazul să se pună şi această problemă. Dacă "Libertatea" vsă-şi menţină caracterul de organ al Mişcării, Cons.Conducător trebue să cunoască liniile pe care înţelege să se mişte ea. Acest lucru se face cu atât mai necesar pentru acele articole care sunt semnate cu numele de "Libertatea" fiindcă, aşa cum spunea şi pentru cazul "Legea", aceasta angajează pe toţi. In al doilea rând a observat în "Libertatea" unele articole pubicate de Dl V.Posteuca, ca "Faza preumanitară", al cărui conţinut, după cum Dsa a sesizat şi pe Dl Cdt.V.Iasinschi în scris, este - conştient sau inconştient - inspirat de anumite concepţii în divergenţă cu concepţia legionară. Dsa revine asupra acestui lucru pentrucă dintr'o scrisoare a Dlui V.Posteuca ce i-a fost trimisă şi Dsale în copie, a vazut că dânsul este acum total dominat de aceste concepţii nelegionare. Aşa că cele ce Dsa presupunea, acum un an şi ceva, sunt acum confirmate prin însăşi afirmaţiile acestui autor. In acest caz chestiunea depăşeşte şi caracterul de oficios şi se pune o problema de onoare pentru noi dacă vom lăsa ca publicaţia în care I.Moţa a scris cele mai luminoase articole, să reflecte din nebăgare de seamă, tocmai ideile pe care el le-a combătut cu cea mai mare înverşunare. Dacă acest lucru va continua, va trebui să ne sesizăm, luând măsurile cuvenite, pentru

ca ceastă grea răspundere să nu cadă asupra tuturor. Speră însă că, în urma acestei semnalări, "Libertatea" să se miște pe linia lui Moța, așa cum a fost fixat și prin Decizia No.3 a Cons.Conducător.

In ceeace privește cartea Pr. Palaghița, ține să remarce că ea fost scrisă într'o perioadă când Mișcarea nu era reunificată și deci nu ne-ar putea privi pe noi, după reunificarea ei; căci dacă ar fi să abordăm chestiuni de această natură ar mai fi și alte cărți care ar trebui să fie puse în discuție, și în loc să se contribue la aplanarea divergențelor existente, acestea s'ar adânci și mai mult. Or, Cons.Conducător în apelul făcut la Majadahonda a spus: "toți am fost induși în eroare, încriminările și discriminările sunt fără rost. Să privim înainte!"

De asemenea este bine să ne reamintim că această carte a rezultat dintr'o însarcinare dată de fostul șef al Mișcării, de a se scrie istoricul ei. In acel timp, autorul menționatei cărți făcea parte din cuibul de comandă a lui H.Sima și a fost înaintat la gradul de Comandant legionar. Că mai târziu Pr. Palaghița a amestecat o serie de probleme în ea, într'un stil care nu este de esență legionară, nu poate fi făcut responsabil nimeni dintre noi. In ceeace-l privește pe Dsa, încă de la apariția cărții a dat o precizare în buletinul "Orientări" pe care îl trimitea la legionarii cu care avea legătură; cu acest prilej a precizat că această carte conține multe neadevăruri, exagerări tendențioase și este cu totul inoportună, relevând în acelaș timp că ea conține și adevăruri crude precum și unele pagini frumoase, cum este cuvântul comemorativ pentru Căpitan. O ardere pe rug simbolică a cărții, crede că ar avea un neajuns, pentruca și adevărul și paginile frumoase ar fi condamnate. Părerea Dsale este ca să ne menținem la apelul făcut și să privim înainte, fără a mai răscoli trecutul care nu poate contribui decât la înveninări. Faptul că mulți camarazi vizați în această carte sunt admiși și încadrați în Mișcarea refăcută, constitue, prin el însuși, o neluare în considerare sau o infirmare a acelor aserțiuni nefondate ale Pr. Palaghița.

-Dl G.Racoveanu spune că detestă cartea; este însă împotriva arderii ei pe rug.

-Dl C.Nagacevschi regretă sentimentele nelegionare care

stau la baza acestei cărţi şi o condamnă pentru aceasta, crezând mai departe, că este inutil şi dăunător chiar de a se mai reveni asupra cărţii în sine.

-Dl V.Popa detestă cartea şi crede că la ora actuală avem probleme mai importante de rezolvat decât a desgropa trecutul.

-Dl Dr. V.Apostolescu se asociază părerilor de mai sus. In continuare relevă că în ultimul număr al publicaţiei "Vatra", primit zilele acestea, directorul ei, Dl P.Vălimăreanu, critică în mod public activitatea de până aici a Cons.Conducător, forma de conducere a Mişcării, iniţiativa cu căminul Moţa - Marin, situaţia financiară a Mişcării; deasemenea face propuneri pentru remedierea răului din Mişcare. Acest procedeu îl socoteşte ca nefiind în spirit legionar şi-l condamnă. Dl P.Vălimăreanu dacă vrea să contribue efectiv la remedierea relelor despre care scrie în publicaţia sa, avea calea firească a raportului pe care aufolosit-o şi ceilalţi camarazi. Dar, situaţia Dlui P.Vălimăreanu în Mişcarea refăcută n'a fost clară dintru început. In timpul din urmă dăduse semne de fapt că s'ar considera încadrat; însă atitudunea semnalată mai sus ar arăta contrarul. Deaceea pentru a se şti natura măsurilor care ar trebui luate faţă de asemenea acte, este necesar ca în prealabil să se lămurească această situaţie cerându-i-se precizarea cuvenită.

Toţi cei prezenţi îşi însuşesc punctul de vedere expus şi sunt de acord cu propunerea făcută de Dl Dr.V.Apostolescu, însărcinând Serv.de Secretariat cu clarificarea situaţiei.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I. Gârneaţă asociindu-se observaţiilor Dlui Cdt. C.Papanace, ţine să-si manifeste surprinderea că Dl Cdt. V.Iasinschi insistă în condamnarea cărţii Pr. Palaghiţa, deşi această problemă a mai fost ridicată în şedinţa Cons.Conducător din Ianuarie trecut când s'a răspuns: acesta este un fapt săvârşit înainte de regăsirea noastră şi aparţine deci vremurilor turburi cărora li s'a pus capăt prin hotărîrea de la Majadahonda. Nu se găseşte deci nacesar să se desgroape probleme de natură să agite şi să împiedece refacerea Mişcării. Observaţiile Dlui Cdt. Papanace, că acest sistem s'ar putea generaliza şi ar putea să producă mari turburări în sânul Legiunii, o găsesc foarte îndreptăţită. Pentru

spulberarea unor bănueli nejustificate cu nimic, ţine să amintească că Dsa însuşi a fost atacat în mod vehement printr'o scrisoare a autorului cărţii, scrisoare care a fost publicată în "Vatra".

Se pun în discuţie propunerile din raportul Serv.de Presă şi cei prezenţi sunt de părere ca asupra lor să se hotărască după ce se vor discuta şi posibiltăţile financiare menţionate în raportul Serv.de Casierie.

Se trece la punctul 5,cap.II, din ordinea de zi : "Problema financiară a Mişcării; (finanţarea căminului Moţa-Marin, a presei şi a altor cerinţe ale organizaţiei)."

Se dă citire răspunsului Dlui Cdt.V.Iasinschi la acest punct din ordinea de zi :

"Starea financiară a Mişcării leg. depinde de unitatea interioară şi de spiritul de jertfă restabilite în timp.

Căminul cultural Moţa-Marin ar fi putut fi, în alte împrejurări, pe aproape de folosire, dacă nevoi urgente ar cereo . Lipsa de interes şi înţelegere pentru un bun al Mişcării leg., cu care toate generaţiile se vor mândri, a împiedecat continuarea lucrărilor. Din una sau alta, dintr'o critică nesăbuită sau sabotare directă, finanţarea a suferit.

Ceea ce am reuşit sa realizez în acest an, plata parcelei a doua şi achitarea unor plăţi urgente, am făcut cu sprijin din afara Legiunii şi a câtorva camarazi care şi-au achitat această datorie. Cred că, dacă ar fi bunăvoinţă, s'ar putea îndemna lumea să contribue direct la Banca Bilbao Madrid, cont No. 38093 Vasile Iasinschi - Hogar cultural Moţa-Marin.

"De Libertatea ţin să se ştie că e încărcată cu datorii, ne având prin organizaţie nici un concurs."

-Dl Cdt.C.Papanace spune că nu ştie la cine se referă Dl Cdt.V.Iasinschi când scrie în legătură cu sabotarea căminului Moţa-Marin. Intrucât însă a văzut într'un raport venit din Canada, aflat la dosar, afirmaţia că Dsa ar fi preconizat "vânzarea căminului Moţa-Marin", găseşte necesar să facă următoarele precizări :

Consideră această vesiune o infamie. Părerea Dsale în problema căminului Moţa-Marin, a căror lucrări începuseră înainte de a ajunge Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă şi Dsa

la Madrid, s'ar putea concretiza în următoarele puncte : a) opera începută trebue dusă la sfârşit; b) sumele destinate pentru această operă să fie în aşa fel proporţionate încât să nu paralizeze mersul normal al Mişcării; c) toate străduinţele trebuiau depuse pentru ca acest cămin să se facă în cetatea universitară, aflată în construcţie la Madrid. Şi în acest sens trebuia să se intervină la însuşi şeful statului spaniol, care a fost martor la marea jertfă a lui Moţa şi Marin. Numai aşa căminul putea avea un caracter simbolic complect pe deoparte, şi pe de alta ar fi oferit mai multe avantagii practice pentru scopul propus. O nesatisfacere din partea autorităţilor spaniole a acestui deziderat ar fi însemnat o rezervă faţă de iniţiativa luată - poate nejustificată, dar de care trebuia să se ţină seama; d) poate din punct de vedere material valoarea căminului şi a locului unde se construeşte să crească deoarece oraşul Madrid se extinde în direcţia Aravaca. Dar şi în acest caz noi nu l-am putea valorifica din punct de vedere material, pentrucă fiind un edificiu făcut cu solemnitate, la a cărui temelie s'au pus pergamente, nu i se poate schimba destinaţia spre a putea fi înlocuit cu un alt imobil mai aproape de centrul universitar. Numai printr'o interpretare tendenţioasă făcută de vreun rău voitor a putut ajunge şi răspândi în Canada inepţia că Dsa ar preconiza "vânzareacăminului"; e) cu acest prilej Dsa a mai remarcat că stilul clădirii nu este românesc, aşa cum crede că l-ar fi dorit Moţa şi Marin, fapt care este un mare neajuns, fiindcă nu-l scoate în evidenţă, mai ales în poziţia în care se găseşte. Or, cu toate aceste neajunsuri care nu se mai puteau remedia, Dsa a fost pentru ducerea la bun sfârşit a operii începute.

-Dl Cdt. al Bunei Vestiri I.Cârneaţă găseşte de cuviinţă să remarce - pentrucă s'a pus problema financiară a căminului cultural, instituţie care principial a luat fiinţă înainte de insitituirea Domnii-lor în conducerea actuală - că din punct de vedere juridic nu avem încă o situaţie clară asupra proprietăţii acestui bun al Mişcării. Avem până acum procesele-verbale şi declaraţiile Dlui Cdt.V.Iasinschi, care ar iniţiativa şi conducerea acestei lucrări, procese-verbale şi declaraţii care pentru noi legionarii au desigur toată valoarea. Trebu să ne gândim însă şi la viitor şi să dăm şi formele juridice prin care să reiese clar titlul de proprietate al

Mişcării, valabil şi pentru nelegionari. Această problemă nu se poate însă discuta astăzi întrucât Dl Cdt.V.Iasinschi nu este prezent. Rămâne să fie ridicată în şedinţa viitoare a Cons. Conducător când sperăm ca şi Dl Cdt.V.Iasinschi să poată participa. In ceeace priveşte situaţia financiară a căminului şi pentrucă lucrarea începută trebue terminată, este necesar să facem eforturi cu toţii ca să poată fi dusă la bun sfârşit opera începută. Un apel se va face la camarazi în acest sens, indicându-se să-şi trimită contribuţia la Madrid, Banca Bilbao, cont No. 38093 - V.Iasinschi - Hogar cultural Moţa - Marin.

Se ia în discuţie raportul Serviciului de Casierie.

-Dl Cdt.C.Papanace propune ca primă hotărire - în spiritul "Dispoziţiilor No. 3" - să se atragă atenţia şefilor de garnizoane şi legionarilor ca contribuţiile lor băneşti să fie destinate în primul rând oficioaselor, şi după ce apariţia acestora va fi asigurată să se contribue în limita posibilităţilor şi la publicaţiile neoficioase; aceasta, se înţelege, după satisfacerea în prealabil a nevoilor interne ale Mişcării. O a doua hotărire : să se adopte propunerea de a nu se lua nici o iniţiativă care comportă noui sarcini financiare, fără o aprobare prealabilă a Cons.Conducător. In acest sens Serv. de Secretariat să dea dispoziţiile necesare.

Având în vedere situaţia financiară dificitară se impun economii riguroase la cheltuielile publicaţiilor; ca atare, tirajul "Legii" - cum a propus Dl G.Racoveanu - initial de 1.800, redus între timp la 1.200, să se reducă acum la 800 de exemplare, urmând eventual a se mări când situaţia financiară se va ameliora. In aceleaşi proporţii să se reducă şi tirajul "Libertăţii".

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu propunerea Dlui George Racoveanu de a se reduce cheltuielile de redacţie a "Legii" de la 150 la 50 DM.

Punctul No 5 şi 6 din raportul Serv.de Casierie sunt acceptate cum au fost formulate, adică :

No.5 : "pentru o mai bună satisfacere a sarcinilor financiare ale Mişcării, să fie înaintat Serv. de Casierie, trimestrial, gestiunea căminului Moţa-Marin, a "Libertăţii" şi a "Pământului Strămoşesc;"

No.6 : "pentru a ne putea orienta asupra angajamentelor de plată pe care le are în prezent căminul Moţa-Marin şi

"Libertatea" şi pentru a le putea da urmarea cuvenită, este necesară o situaţie generală a lor de gestiune."

Se trece la punctul 6,cap.II din ordinea de zi : "Probleme de viaţă şi ordine legionară în exil.(Situaţia grupului legionar din Franţa, Canada,Italia, Brazilia, etc.)."

Se citeşte părerea Dlui Cdt.V.Iasinschi la acest punct din ordinea de zi :

"Cei desemnaţi anul trecut cu conducerea în diverse ţări să rămână mai departe cu funcţia avută, străduindu-se să facă împăcarea pentruca Mişcarea să ajungă eficientă, nu să fie o formalitate. La fel şi şefii serviciilor centrale să-şi păstreze funcţiile din anul curent."

-Dl Cdt.C.Papanace este de părere - întrucât priveşte partea generală a punctului din ordinea di zi: probleme de viaţă şi ordine legionară în exil - a se deferi Cons.Legiunii care fixează liniile mari.

In ceeace priveşte partea specială a punctului din ordinea de zi, numirea de şefi de unităţi în tările unde aceştia lipsesc, era de dorit ca ele să se facă de faţă fiind şi Dl Cdt. V.Iasinschi. Intrucât însă Dsa n'a putut veni, iar continuarea situaţiei de acum este profund dăunătoare, propune să se păşească la luarea în cercetare a cazurilor rămase în suspensie.

-Dl Dr.V.Apostolescu propune, în ceeace priveşte situaţia din Franţa, pentru a se ieşi din situaţia incertă care durează de la depunerea mandatului Dlui Dem.Nacu, să se ia în consideraţie propunerea camarazilor din Paris (menţionaţi în raportul Dlui D.Em.Popa şi care declară că recunosc Cons.Conducător), adică numirea Dlui D.Em.Popa ca şef al numitei garnizoane. In acelaş timp să se dea dispoziţia ca în spiritul dragostei legionare să se străduiască a restabili deplina unitate şi armonie în organizaţia din Franţa.

Pentru a se putea decide asupra garnizoanei din Canada să se ceară, spre o lămurire complectă, un raport special; astfel s'ar putea decide în mai bună cunoştinţă de cauză.

-Dl G.Razoveanu propune ca Dl Gh.Ghiţea să fie însărcinat cu şefia grupului din Italia.

La propunerile de mai sus se asociază Dnii V.Popa şi C. Nagacevschi.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă este şi Dsa pentru numirea Dlui Gh.Ghiţea ca şef al grupului din Italia. mai ales că este singurul care poate să îndeplinească, în momentul de faţă, această funcţie.

-Dl Cdt.C.Papanace prezintă situaţia din Italia în felul următor : anul trecut a fost numit ca şef acolo Dl Ing.Fatzi. Intrucât însă dânsul a plecat în U.S.A., chestiunea a rămas în suspensie. Pentru numirea Dlui Gh.Ghiţea, personal ar trebui să se abţină, datorită raportului de prietenie care îl leagă de dânsul. Întrucât însă, din restrânsul grup de legionari care se găsesc în Italia nu îndeplineşte nici unul, pentru moment, din motive obiective, toate condiţiile ce se cer unui şef de ţară, care face parte - cum se ştie - de drept din Cons.Legiunii şi pentru a nu continua ca această ţară să rămână fără şef, este şi Dsa de părere ca Dl Gh.Ghiţea să fie numit. Nu ştie însă dacă va accepta.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă spune, în ceeace priveşte situaţia din Spania, că în anul trecut nu s'a putut numi acolo un şef întrucât Dl C dt.V.Iasinschi declarase - după câte îşi aminteşte - că Dsa este singur acolo şi că nu are legionari încadraţi ca să fie posibilă organizarea unei unităţi; ar urma să se ceară acum lămuriri dacă situaţia s'a schimbat şi să facă Dl Cdt.V.Iasinschi propuneri pentru soluţionarea acestei probleme.

-Dl Cdt.C.Papanace şi ceilalţi participanţi, toţi prezenţi, se asociază propunerii.

In ceeace priveşte celelalte ţări, Dl Dr.V.Apostolescu face următoarele propuneri :

Brazilia: Intrucât raportul Dlui Tărăoiu este cu totul insuficient în ce priveşte cunoaşterea situaţiei legionarilor de acolo, să se ceară informaţii suplementare Dlui Teja.

Australia: pentru această ţară să se ia în consideraţie propunerea fostului şef al unităţii de acolo, Dl Dr.N.A. Florescu şi să se numească Dl St.Teodoroiu, instr.leg., ca şef al unităţii pe anul 1957.

-Dl Cdt.C.Papanace se declară de acord cu propunerea Dlui Cdt.V.Iasinschi în ceeace privesc organizaţiile care au şefi în prezent şi al căror mandat expiră la sfârşitul anului 1956, şi anume: "cei desemnaţi anul trecut cu conducerea în diverse ţări să rămână mai departe cu funcţia avută, străduindu-se să

facă împăcarea pentru ca Mişcarea să ajungă eficientă, nu să fie o formalitate. La fel şefii Serviciilor Centrale să-şi păstreze funcţiile din anul curent."

Cei prezenţi, în unanimitate, sunt de acord cu propunerile de mai sus şi ca atare urmează a se însarcina Serv.de Secretariat să facă toate formele necesare în acest sens.

Şedinţa se încheie la orele 21 1/2.

15 Decembrie 1956,ora 9.

Se pune în discuţie punctul 7,cap.II din ordinea de zi :
"a) Poziţia Mişcării leg. în emigraţie;
b) Mişcarea leg. şi problemele actuale ale Neamului românesc."

Se siteşte răspunsul Dlui Cdt. V.Iasinschi la acest punct din ordinea de zi :
"a) Poziţia Mişcării leg. în străinătate, ce-o dorim să fie tare, stă în strânsă legătură cu refacerea sănătăţii spirituale şi cu adaptarea acţiunii noastre la evoluţia şi cerinţele timpului prezent."

-Dl Cdt.C.Papanace constată că această problemă a fost în bună parte soluţionată de Cons.Conducător prin deciziile şi dispoziţiile luat de la reconstituirea Mişcării. Intrucât însă din cauza impasului în care ne-am aflat, de la un timp nu s'au mai pus toate lucrurile la punct după evoluţia situaţiei interne şi externe, este de părere ca deciziile de completare necesare să se ia de către Cons.Conducător sau de Cons. Legiunii, pentru care va fi cazul.

Se ia in discuţie raportul Serv.Exterior.

In ceeace priveşte relaţiile Mişcării leg. cu factorii externi din raportul Dlui V.Popa, spune Dl Cdt.C.Papanace, ar rezulta că nu s'a putut întreprindeactivitatea necesară din cauza - cum menţionează raportul - impasului în care s'a găsit şi conducerea Mişcării leg.. Totuşi, remarcă Dsa, şi în aceste condiţii neprielnice putea să fie partea informativă mai amplă şi mai fructuoasă, în special pentru emigraţiile din ţările limitrofe ţării noastre, aşa cum s'au şi dat unele dispoziţii verbale la creeare serviciului. Intrucât Dl V.Popa prin situaţiacare a avut-o, are mai multe cunoştinţe în această direcţie, ar putea face o completare a rapportului

prezentat.

Nu găseşte că este foarte important - după cum se afirmă în raport - luarea de contact cu emigranţii Greci din România, nu numai prin faptul că ei nu reprezintă o realitate importantă dar şi pentru motivul că atitudinea lor de până acum a fost de complicitate la măsurile de teroare pe care le exercită statul Grec împotriva elementului românesc din acea ţară. Problema ar putea fi luată în considerare numai când ei îşi vor repara această poziţie de ingratitudine faţă de poporul român, în loc să facă diversiuni în emigraţia românească, până atunci este bine să li se dea a înţelege, pe toate căiile, că ei nu pot spera la tratamentul pe care l-au avut altădată în România dacă nu dau dovezi de desolidarizare cu acţiunea teroristă a statului Grec.

Se trece la aliniatul b) al acestui punct din ordinea de zi

Se citeşte răspunsul Dlui Cdt.V.Iasinschi :

"b) Stabilirea legăturilor cu Ţara şi contactul cu factori străini; apoi memorii, articole, interviewuri şi închegarea de prietenii."

Cei prezenţi sunt în principiu de acord cu propunerea Dlui Cdt.V.Iasinschi; întrucât însă problema are multe aspecte, dintre care unele foarte gingaşe, ea urmează a se relua în cercetare de către Cons.Conducător într'o şedinţă specială.

Se trece la punctul 8,cap.II din ordinea de zi:

"Problema bisericească în exil."

Se citeşte părerea Dlui Cdt.V.Iasinschi în această chestiune.

-Dl G.Racoveanu opinează -dat fiind situaţia dificilă creată în această chestiune şi importanţa problemei - ca Cons. Conducător să numească o comisie de oameni competenţi în problemele bisericeşti care să ia în cercetare problema şi să prezinte, în timp cât mai scurt posibil, un referat cu propuneri concrete. Această comisie să folosească drept punct de plecare consideraţiile scrise a Dlui Cdt.V.Iasinschi cuprinse în răspunsul Dsale la acest punct din ordinea de zi.

-Dl Cdt.C.Papanace crede că pot fi de folos, ca material informativ, şi rapoartele în această problemă a fostului şef de garnizoană din Paris.

64

-Dl Dr.V.Apostolescu,care a relevat această problemă a bisericii şi în raportul său,este de acord cu propunerea Dlui G.Racoveanu ca să se institue o comisie de persoane competente şi propune pentru această comisie pe următorii:

Dl G.Racoveanu - preşedinte
Pr.V.Boldeanu) - membri
Ing.Hristu Nastu)

-Dl G.Racoveanu precizează că în ordinea de zi este vorba de problema bisericicească în exil, nu numai de situaţia bisericii ortodoxe române din Franţa.

-Dl Cdt.C.Papanace recomandă să se ia, pentru situaţia bisericii din Franţa, neaparat contact şi cu Părinţii Pârvănescu şi Graţian pentru ca comisia să se poată informa cât mai complect.

Ceî prezenţi sunt de acord cu propunerile de mai sus. Secretariatul Mişcării ar urma să facă adresele de numire şi recomandaţiile menţionate.

Se trece la capitolul III din ordinea de zi: "Comemorări legionare.(2o de ani de la jertfa de la Majadahonda şi 3o de ani de la infiinţarea Legiunii)."

Se dă citire răspunsului Dlui Cdt.V.Iasinschi :

"Am crezut că pentru comemorarea celor 2o de ani de la jertfa lui Moţa şi Marin trebue să pregătim ceva din timp. In acest scop am scris Dlui Gârneaţă la 11 Septembrie a.c. ca să tipărim o ediţie specială a Libertăţii în limba spaniolă pentru spanioli la care să contribue cu scrisul lor membrii Consiliului Conducător şi câte condee ar mai participa, prin intermediul Dlui Racoveanu, la această ocazie.

Ar fi fost un omagiu adus lui Moţa şi Marin şi un moment în care apăream toţi la un loc; mai ales într'o ţară unde acţiunea lui Sima şi anumite afirmaţii publicate de unii "de-ai noştri" ne-au desbrăcat de orice prestigiu.

Se ştie că anul trecut că M.S., în lipsa mea a determinat o manifestaţie masivă a spaniolilor la locuş unde au căzut Moţa şi Marin. Aceasta se poate repeţi şi anul acesta, cu atât mai mult.

La propunerea mea, afară de scrisoare târzie a Dlui Gârneaţă fără urmare efectivă, am primit un răspuns de la Dr. Apostolescu în care-mi spune de părerea Dlui Papanace că pro-

65

blema se va discuta în şedinţa proectată. Ori această întârziere ne împiedică să aparem la data de 13.1.1957, aşa cum s'ar fi cuvenit. Fiind aproape singur, precum a putut constata recent şi Dl Gârneţă, nu ştiu ce mai pot începe, nu pentru mine personal, ci pentru Mişcare."

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă spune : la acest capitol avem două fapte de considerat: 2o de ani de la jertfa de la Majadahonda şi 3o de ani de la infiinţarea Legiunii - două date care se împlinesc în 1957. Pentru 13 Ianuarie 1957, data când au căzut Moţa şi Marin în Spania, a fost propus de Dl Cdt. V.Iasinschi să fie comemorată prin publicarea unui număr special în limba spaniolă a ziarului "Libertatea". Personal, sosind din Italia, unde a stat mai mult timp, a răspuns asociindu-se iniţiativei, crezând că Dl Cdt.V.Iasinschi a făcut demersurile necesare pe lângă ceilalţi care trebuiausă participe prin scrisul lor la realizarea numărului festiv al "Libertăţii", aşa după cum îi scrisese. A aflat, cu surprindere, la Madrid că Dsa n'a făcut alte demersuri. Tot atunci a aflat că Dsa nu s'a adresat direct casieriei ca să se intereseze dacă ea dispune de fondurile de care Dsa are nevoie. Regretă că împrejurările au fost de aşa natură încât au putut să lase bănuiala că cineva ar putea să nu fie însufleţit de gândul pios pentru comemorarea uneia din cele mai mari jertfe ale Mişcării.

Pentru ca să fie o participare masivă a acelora care pot scrie la "Libertatea", propune să se facă un apel din partea Secretariatului Mişcării către gazetarii şi scriitorii legionari. Pe de alta parte Cons.Conducător al Mişcării să scrie un cuvânt comemorativ care să se publice în "Libertatea" şi celelalte publicaţii legionare.

-Dl C.Nagacevschi propune ca numărul comemorativ să apară în limba română, cu excepţia articolelor de fond care să apară şi în limba spaniolă.

-Dl Cdt.al Bunei Vestiri I.Gârneaţă propune - cu ocazia împlinirii a 3o de ani de la înfiintarea Legiunii - să apară un număr festiv al "Pământului Strămoşesc", care să grupeze, în limita posibilului, toate condeele legionare din emigraţie. In vederea acestui eveniment Cons.Conducător să adreseze un cuvânt comemorativ pentru legionari.

Pentru amândouă comemorări, Serv.de Casierie să aibă grijă să se găsească fondurile necesare, făcând,la nevoie, apeluri

speciale.

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu propunerile făcute.

Se trece la cap.IV din ordinea de zi : "Diverse"

=Dl Cdt. C.Papanace pune în discuţie chestiunea următoare: "Atitudinea neromânească a unor legionari" şi citeşte următoarea declaraţie:

(20) "Am cerut înserarea acestui punct în ordine de zi spre a arăta cât de mare şi periculoasă este rătăcirea unor camarazi de ai noştri într'o problemă vitală pentru existenţa românismului în Peninsula Balcanică. Pantru a evidenţia mai bine regresul produs în raport cu generaţiile anterioare voiu face în prealabil un scurt istoric.

După cum se ştie, datorită înaltelor preocupări naţionale ale exilaţilor idealişti din 1848, s'a pornit acţiunea de redeşteptare naţionala a Românilor din Balcani. Guvernul de la Atena şi Patriarhia din Fanar care practicau de mult o acţiune de deshaţionalizare pe cale religicasă-culturală, s'au alarmat şi au reacţionat cu violenţă. De atunci începe prigoana elemntului nostru din Pind şi Macedonia. De multe ori această prigoană a luat un caracter de adevărat genocidiu. Românii macedoneni au putut-o înfrunta fiindcă în acele momente grele au simţit solidaritatea întregului neam românesc.

După războiul de întregire, din cauza relaxării moravurilor şi a curentelor cosmopolite, şi problema românilor rămaşi peste hotare - ca şi atâtea alte probleme vitale - a fost din ce în ce mai neglijată. Simptoamele unui grav proces de descompunere se arătau în toate părţile. Acest fapt a determinat reacţiunea generaţiei noastre care, începută la 1922, şi-a cristalizat esenţa în "Mişcarea Legionară" animată de marele suflet al Căpitanului. La această Mişcare de întremare naţională şi morală a aderat cu entuziasm aproape întreg elementul Macedo-român şi cu deosebire tineretul. Acest fapt însă a atras noui şi înverşunate adversităţi. Cripto-străinii (pătura suprapusă de care vorbeşte Eminescu) a luat atitudine de mare vrăjmăşie care se manifesta mai mult sau mai puţin deschis. La fel şi partidele politice unde aceste elemente infiltrate în posturi de conducere exercitau o influenţă predomi-

nantă. Aşa că, pe lângă pornirea de nimicire a statelor balcanice se adaugă acum şi aceea a politicienilor români care vedeau în elementul Macedo-român o sursă puternică de alimentare a curentului legionar şi îi atribuia (pe nedrept) "introducerea mijloacelor violente străine de sufletul românesc în viaţa publică românească".

Desigur, aşa se explică dece în lanţul de prigoane care s'a abătut asupra legionarilor, acest element a suferit pierderi incomparabil mai mari decât Românii din celelalte regiuni, dacă se ţine seamă de numărul său redus.

Am relevat acest lucru spre a vedea cât de integral s'a încadrat acest element în lupta legionară şi cât de mare este răspunderea noastră a acelora care ne-am orientat primii în sensul unei participări integrale şi fără condiţii în lupta de reînviere a neamului românesc.

După ultimul războiu statul grec a reluat cu mai multă cruzime politica de desnaţionalizare forţată a elemsntului românesc. Profitând de faptul că Ţara românească se află ocupită de străini, s'a inaugurat o politică de fapte împlinite care merg până la genocidiu. Incă odată avem tristul prilej să constatăm pe lângă cruzimea asupritorilor noştri şi pervertirea sufletească la mulţi români din actualul exil. Politicienii noştri nu numai că n'au înţeles să schiţeze vreun protest împotriva a ceeace se petrece în Grecia, dar s'au dedat la manifestări din care să rezulte o încurajare pentru asupritori şi o demoralizare pentru Românii asupriţi. Dacă aceştia se găseau pe linia lor de trădare, trista surpriză a constituit-o faptul că s'au găsit şi elemente din elita legionară care s'au plasat pe această linie. Nu poate fi ceva mai monstruos ! Poate pe unii din aceştia îi cunoaşteţi. De silă nu le pomenesc numele. Aceşti rătăciţi nu numai că n'au spus un cuvânt de îmbărbătare pentru cei care îndură teroarea grecească, dar au cochetat cu asupritorii şi au cerut, unii direct alţii mai pe ocolite, ca şi Macedo-românii din exil să pună capăt agitaţiei lor pe această chestiune, adică să accepte gâtuirea fraţilor lor fără a striga după ajutor !

Ce contrast între uriaşii marei generaţii de exilaţi din la 1848 şi aceşti pigmei morali ai actualului exil ! Atunci, un Bălcescu, deşi cu pieptul ros de ftizie năzuia "să se aşeze printre aceşti Români spre a le developa conştiinţa naţională

căci odată şi odată ne va prinde bine", iar un Bolintineanu, Ghica, Ionescu de la Arad, Tell, etc. întreprindeau călătorii cu mii de riscuri spre ai cunoaşte; epigonii de astăzi cer să fie abandonaţi pentrucă asupritorii să le poată sufoca cu mai multă uşurinţă conştiinţa lor românească. Micimea sufletească este prea evidentă pentru a mai fi nevoie să mai insist. Mă voiu mărgini numai să relev un argument care,strecurat de perfizii noştri duşmani este adoptat şi difuzat de unii camarazi de ai noştri din speţa celor amintiţi mai sus, mai întârziaţi la minte : se invoacă aşa zisa necesitate a frontului unitar anticomunist faţă de care problemele "periferice" trebue să înceteze. Aceştia însă nu-şi pot da seama cât de primejdioa poate deveni acest argument stupid. Cineva l'ar putea întrebuinţa tot atât de bine pentru a justificarenunţarea la orice acţiune pentru eliberarea Bucovinei de nord sau a Basarabiei, şi aceasta cu atât mai mult cu cât atragerea puternicei emigraţii ucrainieme din exilsau a statului Ucrainian în vederea frontului antibolşevic şi moscovit ar părea mult mai importantă decât atragerea debilului şi dubiosului stat grecesc, care deşi liber, cochetează cu Moscova.

Dar aci nu este vorba de argumente. Ne găsim în faţa unui simptom care arată că reflexele organismului nostru naţional sunt slăbite dacă nu chiar paralizate din moment ce nu se simt durerile tuturor mădularelor sale. Infecţia politicianistă a atins,din nenorocire, şi corpul elitei legionare. Faptul nu numai că ne doare dar şi ne îngrozeşte prin urmările pe care le poate avea : ne poate distruge orice elan de luptă şi duce la răspântia sufletească a disperării.

Desigur, un gest de îmbărbătare n'ar putea schimba crudele realităţi în care sesbate românismul din sudul Dunării. Dar el arăta solidaritatea naţională care implică ajutorul reciproc. Mă gândesc cu oroare la ce blestem s'ar expune Mişcarea Căpitanului dacă aceşti români abandonaţi vor fi sufocaţi până în cele din urmă, fără să fi fost înfierate acele elemente din elita legionară pe care micimea lor sufletească i-a desfigurat şi degradat până la treapta trădării de Neam.

Deaceea cred că se impune:

1. Avertizarea celor rătăciţi şi înfierarea lor dacă vor persevera pe drumul greşit pe care l-au apucat;
2. Apărarea cu toată energia a Românilor din Balcani, care îndură prigoane, prin toate mijloacele de care dispunem, publica-

69/2

ţiile legionare constituind avangarda pentru pregătirea opiniei publice în acest sens.

In încheiere ţin să precizez că dacă ar fi să prevaleze teorii stupide de abandonare ca cele de mai sus - după amara exeprienţă făcută - personal voiu fi nevoit să trag toate consecinţele şi luându-mi libertatea de acţiune, voiu apăra cu ardoare neamul din care fac parte şi demnitatea legionară pentru care au murit atâţia camarazi daţi de această ramură românească fără noroc, oricât de mare ar fi zidul de ură şi mişelie care ne-ar împresura."

C.Papanace

Erding, 15 Decembrie 1956

Toţi cei de faţă înfierează atitudinea nelegionară şi neromânească a celor vizaţi şi socotesc necesare măsuri de corectare a acestor stări de spirit în contradicţie cu idealul legionar care îmbrăţişează pe toţi Românii "din Pind şi până dincolo de Nistru", cum spune Căpitanul.

Se va întocmi un plan de acţiune în apărarea acestor fraţi ai noştri azi în prigoană.

-Dl Dr.V.Apostolescu ridică problema gradării legionarilor în exil ca stimulent de activitate, cerută de şeful garnizoanei Argentina, Dr. M.Popinciuc, în raportul său din 3.7.1956.

-Dl Cdt.C.Papanace aminteşte că prin decizia de la Maţadahonda, punctul 5, s'a motivat măsura negradării în exil prin următoarele considerente :

"Din respect faţă de suferinţa şi lupta ce de mai bine de un deceniu o duc camarazii din Ţară, Consiliul Conducător suspendă orice avansări în grad pentru legionarii din exil. In acest spirit, vor fi reconsiderate şi gradele conferite în toată perioada exilului. Legile pentru selecţionarea elitei fixate de Căpitan în Jurământul Moţa-Marin vor fi aplicate cu obiectivitate, pentru înlăturarea criteriilor lăturalnice şi consacrarea meritelor reale."

Consiliul Conducător, spune Dl Cdt.C.Papanace în continuare, punând accentul pe "desinteresarea în luptă", adică pe elementul moral, nu înţelege, mai ales în actuala situaţie, să

folosească stimulentul avansărilor. Cu atât mai mult cu cât acest sistem a fost compromis de Conducerea precedentă prin excitarea interesului. "De aceea, iubiţi camarzi, de acum şi până când va mai fi viaţă legionară, să ştiţi că unde veţi vedea apărând, fie în sufletul vreunui luptător, fie în propriul vostru suflet, rânjetul acestui interes personal, acolo a încetat de a mai exista Legiunea. Acolo se termină legionarul şi începe să-si arate colţii politicianul". (Pentru Legionari, pag. 299).

Elemente ca acelea menţionate în raportul şefului garnizoanei Argentina, care pleacă fiindcă "s'au săturat de a mai fi soldat în G.d.F.", fac un serviciu Mişcării legionare când se duc. Consiliul Conducător ia notă de faptele desinteresate ori unde se produc şi va ţine cu atât mai mult seama de ele cu cât au fost făcute fără perspectiva avansării.

Toţi cei prezenţi sunt de acord cu punctul de vedere expus. Urmează să fie comunicat şi garnizoanei respective.

-Dl Dr.V.Apostolescu aduce la cunoştinţă cererea Dlui Teodoroiu, instr.leg., din Australia pentru a i se da încuviinţarea întoarcerii în Ţară în vederea continuării luptei acolo.

Se hotărăşte a i se comunica de către Serv.de Secretariat, că i se va da această încuviinţare, când va fi cazul.

-Dl V.Popa roagă să fie desărcinat din funcţiune de şef al Serv. Exterior pentru motivul mutării sale în Olanda.

-Dl Cdt.C.Papanace propune ca, dat fiind că această mutare se prevede pentru luna Februarie, Cons.Conducător să se îngrijească de a găsi un înlocuitor până la acea dată. Până la găsirea înlocuitorului Dl.V.Popa să continue cu exercitarea funcţiunii avute.

Dsa spune în continuare: din rapoartele şi răspunsurile primite în urma anchetei făcute de Secretariat, rezultă o serie întregă de propuneri şi sugestii interesante pentru bunul mers al Mişcării. Intrucât însă timpul fixat pentru această şedinţă n'a permis luarea lor în cercetare mai amănunţită, deşi de ele s'a ţinut seama în multe privinţe, ar urma ca ele să fie discutate în próxima şedinţă a Cons.Conducător, sau a Cons.Legiunii, pentru cele cu un caracter mai general.

Având în vedere cele consemnate în procesul-verbal al şedinţelor ţinute în zilele de 12 - 15 Decembri 1956, membrii

Consiliului Conducător şi Şefii Serviciilor Centrale, prezenţi au stabilit în unanimitate următoarele:

1. Hotărîrea de la Majadahonda din 8 Noembrie 1954 este actul constitutiv al Mişcării Legionare reorganizate. Pentru realizarea tuturor punctelor cuprinse în această hotărîre se consideră absolut necesară convocarea "CONSILIULUI LEGIUNII", pus în funcţiune ca organ delibarativ cu scopul de a discuta şi da directive în mare Mişcării Legionare până la statuarea şi reorganizarea Senatului legionar.

Consiliul Legiunii va fixa, în proxima şedinţă normele sale de funcţionare.

2. Pentru perfecţionare condiţiilor tehnice de funcţionare a Consiliului Conducător şi pentru o mai mare eficienţă a Executivului se adoptă :

a) principiul majorităţii în luarea hotărîrilor în sânul Consiliului Conducător, cu corectivul recursului membrului pus în minoritate la Consiliul Legiunii, în probelemele de importanţă excepţională.

b) lărgirea atribuţiilor Serviciului de Secretariat al Mişcării în toate problemele de organizare şi administraţie, în cadrul directivelor şi subt rezerva aprobării consiliului Conducător pentru cazurile mai importante.

3. Pentru a ajuta Consiliul Conducător în administrarea justiţiei în cadrul Mişcării se înfiinţează o Comisie de judecată legionară.

Competinţa acestei Comisii se limitează, pentru moment, la cazurile ivite după 8 Noembrie 1954. Un regulament va hotărî modul ei de funcţionare.

Pentru anul 1957, se numeşte următoarea Comisie:

Preşedinte, Avocat Virgil Popa; Asesori, Hristu Nastu şi Ion Şteflea.

4. Se înfiinţează Serviciul colporţajului legionar. Pentru anul 1957 este însărcinat cu conducerea Dl Mircea Orendovici.

5. Presa Legiunii

Dispoziţiile şi normele pentru presa legionară rămân în vigoare. Până la ameliorarea situaţiei financiare a Mişcării

se hotărăsc economii riguroase începând cu reducerea tirajului şi a cheltuelilor de administraţie.

Articolele semnate cu numele oficioaselor "Legea", "Libertatea" şi "Pământul Strămoşesc" vor trebui cunoscute în prealabil de toţi membrii Consiliului Conducător, întrucât aceste articole exprimă punctul de vedere al întregii conduceri.

6. Problema financiară.

Pentru a se pune ordine în situaţia financiară a Mişcării Legionare, se înterzic iniţiativele, care comportă sarcini financiare, fără aprobarea prealabilă a Conducerii.

In ordinea urgenţei, contribuţiile se vor îndrepta mai întâi pentru satisfacerea nevoilor interne, asigurând posibilităţile de funcţionare a Mişcării. In al doilea rând, în spiritul dispoziţiilor No. 3, pentru acoperirea cheltuelilor necesare apariţiei oficioaselor Mişcării.

Se vor face toate eforturile ca lucrările Căminului Moţa - Marin să fie duse la bun sfârşit. Pentru satisfacerea la timp a sarcinilor financiare ale Mişcării, se consideră absolut necesară cunoaşterea situaţiei tuturor operilor care depind de contribuţia Mişcării. In acest scop oficioasele Mişcării şi Căminul Moţa -Marin vor înainta trimestrial Serviciului de Casierie, gestiunile lor.

7. Actualii şefi de Servicii Centrale ale Mişcării şi şefii de ţări aflaţi în funcţiune, se menţin în posturile lor şi pe anul 1957.

In completarea locurilor vacante în diferite ţări, se desemnează pentru : Franţa, D.Em.Popa; Italia, Gh.Ghiţea; Australia, Şt.Teodoroiu.

8. Problema bisericească în exil.

Pentru o mai temeinică informaţie asupra situaţiei bisericii ortodoxe române din exil, în vederea adoptării soluţiei cele mai potrivite, se instituo o comisie de referenţi prezidată de Dl G.Racoveanu, asistat de Pr.V.Boldeanu şi Ing. Hristu Nastu.

9. Pentru comemorarea împlinirii a 2o de ani de la jertfa Moţa - Marin, se hotărăşte scoaterea unui număr festiv al oficiosului "Libertatea", iar pentru comemorarea a 3o de ani de la înfiinţarea Mişcării, se hotărăşte editarea unui volum

festiv al "Pământului Strămoşesc". Consiliul Conducător va redacta pentru ambele împrejurări câte un cuvânt comemorativ, care se va publica în oficioasele Mişcării.

1o. Referitor la "atitudinea neromânescă a unor fruntaşi legionari în legătură cu prigonirea elemntului românesc din Grecia", pusă în discuţie prin expunerea Dlui Cdt.Constantin Papanace, toţi cei de faţă înfierează atitudinea nelegionară şi neromânească a celor vizaţi şi consideră necesare măsuri pentru corectarea acestei stări de spirit, în vădită contradicţie cu idealul legionar care îmbrăţişează pe toţi Românii "din Pind şi până dincolo de Nistru", cum spune Căpitanul. Hotărăsc intesificarea acţiunii de apărare a intereselor Românilor prigoniţi peste hotare şi dispun ca publicaţiile legionare să fie angajate şi pe acest front de luptă românească.

11. Problema avansărilor, pusă de şeful garnizoanei Argentina, se consideră în principiu soluţionată pentru considerentele menţionate la punctul 5 din Hotărîrea de la Majadahonda. Pornindu-se de la principiul desinteresării în luptă, adică elementul moral, nu se găseşte necesar stimulentul avansărilor în Exil, în actuala situaţie. Elementele care pleacă din Mişcare fiindcă "s'au săturat de a mai fi soldaţi în Garda de Fier" îi fac un serviciu când pleacă.

Conducerea legionară va lua act de faptele desinteresate ale legionarilor, ori unde s'ar produce şi va ţine cu atât mai mult seama de ele cu cât au fost făcute fără perspectiva avansării.

12. In încheiere, toţi cei prezenţi exprimă mulţumiri camarazilor care au răspuns la apelul Serviciului de Secretariat dând sugestii pentru bunul mers al Mişcării Legionare.

Erding, 15 Dec. 1956, ora 23,3o

Consiliul Conducător
al
Mişcării Legionare

1) (ss) Ilie Garneata

2).....

3) (ss) Constantin Papanace

Şefii Serviciilor Centrale
ale
Mişcării Legionare

(ss) Victor Apostolescu
(ss) Virgil Popa
(ss) Gh. Racoveanu
(ss) C. Nagacevschi

Din conformitate: V. Apostolescu şi C. Nagacevschi
Erding 27.12.56

74